

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 कृतांजलिः सप्रणयं प्रणिपत्या भिवाद्यह ॥ गोविंदकस्माद्भगवन् रथोदग्धो यमग्निना ॥ १६ ॥ किमेतन्महदाश्चर्यमभवद्यदुनंदन ॥ तन्मे ब्रूहि महाबाहो श्रोतव्यं य
 दि मन्यसे ॥ १७ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अस्त्रैर्वद्भुविधैर्दग्धः पूर्वमेवायमर्जुन ॥ मदधिष्ठितत्वात्समरेन विशीर्णः परंतप ॥ १८ ॥ इदानीं तु विशीर्णो यं दग्धो ब्रह्मा
 स्त्रतेजसा ॥ मया विमुक्तः कौंतेय त्वय्यद्यकृतकर्मणि ॥ १९ ॥ ईषदुस्मयमानस्तु भगवान्केशवोरिहा ॥ परिष्वज्य च राजानं युधिष्ठिरमभाषत ॥ २० ॥ दिष्ट्या जय
 सिकौंतेय दिष्ट्या तेशत्रवोजिताः ॥ दिष्ट्या गांडीवधन्वा च भीमसेनश्च पांडवः ॥ २१ ॥ त्वंचापि कुशली राजन्माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामान्नि
 हतद्विषः ॥ २२ ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्याणि भारत ॥ उपयातमुपप्लव्यं सह गांडीवधन्वना ॥ २३ ॥ आनीय मधुपर्कमांयत्पुत्रा त्वमवोचथाः ॥ एष भ्राता स
 स्वाचैव तव रुक्मिणधनं जयः ॥ २४ ॥ रक्षितव्यो महाबाहो सर्वास्वापत्स्विति प्रभो ॥ तव चैव ब्रुवाणस्य तथेत्येवाहमब्रुवं ॥ २५ ॥ ससव्यसाची गुप्तस्ते विजयी च जनेश्व
 र ॥ भ्रातृभिः सह राजेंद्र शूरः सत्यपराक्रमः ॥ २६ ॥ मुक्तो वीरक्षयादस्मात्संग्रामाल्लोमहर्षणात् ॥ एवमुक्तस्तुरुष्णेन धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ २७ ॥ लृष्टरो मामहारा
 जप्रत्युवाच जनार्दनं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्रमुक्तं द्रोणकर्णाभ्यां ब्रह्मास्त्रमरिमर्दनं ॥ २८ ॥ कस्त्वदन्यः सहेत्साक्षादपि वज्रीपुरंदरः ॥ भवतस्तु प्रसादेन संश
 मकगणाजिताः ॥ २९ ॥ महारणगतः पार्थो यच्च नासीत्पराङ्मुखः ॥ तथैव च महाबाहो पर्यायैर्बद्भुभिर्मया ॥ ३० ॥ कर्मणामनुसंतानं तेजसश्च गतीः शुभाः ॥ उप
 प्लव्ये महर्षिर्मे रुक्मिणद्वैपायनो ब्रवीत् ॥ ३१ ॥ यतो धर्मस्ततः रुक्मिणो यतः रुक्मिणस्ततो जयः ॥ इत्येवमुक्ते ते वीराः शिविरं तव भारत ॥ ३२ ॥ प्रविश्य प्रत्यपद्यंत कोशरत्न
 धिसंचयान् ॥ रजतं जातरूपं च मणीन्य च मौक्तिकान् ॥ ३३ ॥ भूषणान्यथ मुख्यानि कंबलान्यजिनानि च ॥ दासीदासमसंख्येयं राज्योपकरणानि च ॥ ३४ ॥
 ते प्राप्य धनमक्षय्यं त्वदीयं भरतर्षभ ॥ उदकोशं महाभागानरेन्द्रं विजितारयः ॥ ३५ ॥ ते तु वीराः समाश्वस्य वाहनान्यवमुच्य च ॥ अतिष्ठंत मुहुः सर्वे पांडवाः सा
 त्यकिस्तथा ॥ ३६ ॥ अथाब्रवीन्महाराज वासुदेवो महायशाः ॥ अस्माभिर्मंगलार्थाय वस्तव्यं शिविराद्वहिः ॥ ३७ ॥ तथेत्युक्त्वा हिते सर्वे पांडवाः सात्यकिस्तथा ॥
 वासुदेवेन सहिता मंगलार्थं बहिर्ययुः ॥ ३८ ॥ ते समासाद्य सरितं पुण्यामो घवतीं नृप ॥ न्यवसन्नथ तारां त्रिपांडवा हतशत्रवः ॥ ३९ ॥ युधिष्ठिरस्त तोराजा प्राप्त
 कालमचितयत् ॥ तत्र ते गमनं प्राप्तरौ च ते तव माधव ॥ ४० ॥ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थं मरिंदम ॥ हेतुकारणयुक्तैश्च वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ ४१ ॥